

[Undervisningsministeren]

petencegivende uddannelse på et støtteniveau, der ligger mere end dobbelt så højt som den maksimale sats for statens uddannelsesstøtte. Det skulle undre mig meget, om ikke det vil tiltrække nogle.

Og så siger han, at der heller ikke er garanti for, at tallet 8.000 pladser inden for ungdomsuddannelserne holder. Ja men det er jo netop på det punkt, vi har sat en ekstra sikkerhed ind, for usikkerheden beror selvfølgelig på disse lære- og praktikpladser. Her har vi jo sagt, at hvis ikke der dér sker et løft på mindst 7.000, så gør vi noget meget stærkt, så gør vi nemlig det, som bl.a. socialdemokraterne har foreslået at vi skal: så hæver vi AER-bidraget og bruger pengene til at lette lønudgiften for dem, der tager lærlinge og elever. Og det var altså de 7.000.

Dertil kommer så et par tusinde pladser på de videregående uddannelser og andre steder, så derfor synes jeg, at man da sjældent har set noget, der var mere sikkert. For det første er pengene sat af, og for det andet er der en klar plan for, hvad der gøres, hvis ikke målet nås med hensyn til lære- og praktikpladser. Mere sikkert kan det vel ikke være.

Bemærk, at da regeringen trådte til, lovede vi, at vi ville skaffe 10.000 ekstra uddannelsespladser. Det blev flere end 10.000. Før valget lovede vi, at vi ville skaffe 10.000 til i det følgende år. Nu ligger der et program her, som siger 16.000 til. Det er jo det, der er karakteristisk for denne regering, at den ene gang efter den anden overgår vi valglofterne, den ene gang efter den anden kommer finansministeren og siger: hov, det gik for resten meget bedre, end vi havde regnet med. Det er jo den melodi, vi har fået sat i gang, og som det er vigtigt at holde fast i.

Nu vel, det endte jo med skilsmisse i disse forhandlinger med socialdemokratiet, men tilbage blev altså et fællesbarn, nemlig ungdomsprogrammet, som jeg vil håbe der kan være samkvemsret til både for regeringen, for socialdemokratiet, for de radikale og for fremskridtspartiet, alle, som stemmer for det. Skulle vi ikke på trods af skilsmissen søge at få en god levemåde omkring dette fællesbarn, som vi har fælles samkvemsret til?

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skylder fru Ingerlise Koefoed et kort svar.

Det, der bliver opgaven i 1985, er at forhindre statens udgifter i at vokse med 5-6 mia kr. Det er det, der er opgaven. De skal ikke skæres ned, men de skal heller ikke stige, og det er i sig selv et problem, fordi der er megen indbygget vækst i tingene. Det gælder altså om at bevare en situation, hvor det er den private sektor, der får væksten, og dér må jeg sige, at jeg finder, det er helt i strid med de faktiske forhold at hævde, at regeringen ikke har taget penge rundt omkring, også hos mennesker, der tjener mange penge.

Vi har accepteret og gennemført en pensions- eller realrentebeskatning. Man kan også se, at vi i dag lever med et højere skatteloft, end nogen anden regering har accepteret, 73 pct. Ikke engang en socialdemokratisk regering har villet acceptere noget sådant. Det, der er det afgørende for os, når vi taler om selskabsskatten, er, at det er midler, der ikke udloddes til forbrug. Det er midler, der bliver stående i virksomhederne og dermed skaber beskæftigelse og investeringer, og det er det, sagen drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer mod 27 (SF, FP og VS); 48 (S) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om statsgaranti for obligatiionslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.
(Fremsat 15/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling